

ERKANIN TABANCASI

Birçok Anadolu köyünde olduğu gibi Cebirlide de ramazan ayında teravih namazları bir şenlik havasında geçer. Normalde namaz kılmayanlar bile teravih namazını kılmak için camiye gider. İftardan sonra ihtiyarı, genci, çolugu çocuğu camiye doldurur. Teravih namazı vakit namazlarına benzemez, uzundur. Yatsı ile beraber 33 rekattir. Namaz bitene kadar çocuklar olmadık yaramazlıklar yaparlar. Bu da büyükler tarafından genellikle hoş karşılanır. Amaç çocukları camiye alıştırmaktır. Hoşgörü hakimdir herkese.

Erkan 10-12 yaşlarında afacan mı afacan bir çocuktur. Yerinde duramayan, yaşam dolu, neşeli, atik ve cesur bir çocuk. Hatta bu cesurluğu bazen yaramazlık sınırlarını bile zorlar ve başına bela açar.

Erkanın babası Hasan abi (Güler) Erkanı çok sever. Ama bazen oğlunun yaramazlıklarından dolayı Erkana balans ayarı yapmak zorunda kalır.

Mevsim yazdır. Oruç ayı. Akşam olunca herkes teravih için camiye koçar. Kambersiz düğün olmadığı gibi Erkansız da teravihin tadı olmaz. Erkan namaz esnasında mutlaka bir muziplik yapar ve namazı sabote eder. Bu duruma dur demek isteyen birkaç uyanık Erkana bir ders vermeye karar verirler.

Bunlar Balerin Umar (Ömer), Beşir, Süleyman Durukandır. Aralarında önceden bir plan yaparlar.

Niyetleri Erkanı babasına dövdürmektir. Bu planlarını akşam teravih namazından önce tüm cemaate açıklarlar. Ama bu açıklamadan Erkanın haberi olmaz. Akşam olur ve ortaya konuşurlar.

-Arkadaşlar, çocuklarımız namaz sırasında rahat durmuyorlar, namazda gülüyorlar, bu durumdan hem hoca hem de cemaat rahatsız oluyor. Bundan sonra herkes çocuğunu yanına alacak ve çocuğunun yaramazlık yapmasını engelleyecek. derler

Hasan abinin Erkana karşı diktatli olduğunu biliyorlar.

Hasan abi.

-Sorum değil, ben çocuğuma sahip çıkarım der. Ve çocuklar babalarının yanında her biri safın bir tarafına dağılarak namaza dururlar. Namazın yaklaşık ortasına kadar kimseden cıt çıkmaz. Erkan bu sessizliğe daha fazla dayanamaz. Tam namazın ortasında başlar gülmeye.

Önce yavaş : hi, hi, hi.... daha sonra sesli :hah, hah, hah.....

Bu duruma çok bozulan Erkanın babası önce sabreder. Ama Erkanın susacağı yok. Aynen gülmeye devam eder.

Arka safta olacakları merakla bekleyenler vardır. Tam bu sırada öyle bir tokat sesi gelir ki, herkes şaşırır. Babası sağ tarafında duran Erkana sol eliyle öyle bir osmanlı tokadı indirir ki, Erkan ne olduğunu anlayamadan kendisini caminin ortasında upuzun serilmiş halde bulur.

Ve Erkan çığılığı basar

-Anam ölüyorum, anam ölüyorum, anam ölüyorum.....

Arka saftakiler tamasanın tadını çıkarmaktadırlar. Aralarından biri.

-Hakettin Erkan, az bile bu sana daha der.

Erkan çok zeki bir cocuktur. Bunun kendisine kurulmuş bir tuzak olduğunu hemen anlar. İlk panigi atlatır atlatmaz hemen intikamını almaya koyulur:

-Şimdi işiniz bitti, hepinizi geberteceğim der ve hızla camiye terkeder. İçerdekiler Erkandan kurtulduklarına ve ona bir ders verdiklerine baya mutludurlar.

Erkan ise hep son sözü kendisi söylemeye alışkıdır. Hızla eve koçar. Evleri camiye yakındır. Sakladığı yerden tabancasını alır. Namaz bitmeden yetişmek için hızla camiye koçar. Camidekiler olayın kapandığını düşünerek rahat rahat namazlarına devam etmektedirler.

Erkan caminin açık olan kapısından kendine siper alır. Ve narayı basar:

-Kalleşleer! Şimdi hapyı yuttunuz işte, hepinizin işini bitireceğim. Ve tabancasını ateşler.

Cami büyük cemaat ise az olduğundan Erkanın tabancasından çıkan kurşunlar caminin içinde çok büyük yankı yapar. Herkes bir panik içinde namazı bırakır ve kendine bir siper arar. Kimi kendini yere atar, kimi bir direğin arkasına saklanır. Bir kaza kurşununa hedef olmak istemeyen ve daha köyün yabancıları olan hoca da kendini telaşla yere atar. Tam bu esnada Süleyman Durukan bağıır.

-Hocayı kurtarın hocayı!

Bir ara kurşun yağmuru durur. İceriyi bir duman alır. Müthiş bir barut kokusu camiye sarmıştır.

Cemaatten birisi seslenir:

-Arkadaşlar, bu gercek tabanca değil, mantar tabancası, barut kokusuna baksanıza.Bütün millet de bunun üzerine büyük bir rahatlama görülür. Bilhassa, yer yabancı, neye uğradığını şaşırın hoca da. Beti benzi solmuş hoca ancak yavaş yavaş kendine gelir.

Beşir abi olayın tadını çıkarır ve o harika mizah anlayışıyla Hasan abiye gaz vermeye devam eder:

-Aha Erkan, hocii de vurdun, şimdi seni babilin elinden kim kurtaracak bakalım.

Bu gazı da yiyen Hasan abi:

-Ülen sıpa, senin elinden nedir benim cektığım der ve Erkanın peşinden koşar.

Erkan bu. Yakalanır mı hiç. Gecenin karanlığından da yararlanarak son sözü söylemiş olmanın rahatlığıyla izini kaybettirir.

Cebirlide teravih namazları bir şenlik havasında geçer.

Musa Ertem

-